

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a

platia sa vopred.

POKROK.

Predplata poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zasielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplata do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Jedon výjav z kortešských ciest pri voľbe vyslanca v Lipt. Sv. Mikuláši.

Jako je mnohým et. čitateľom známo, bola dňa 17. júla t. r. v Lipt. Sv. Mikuláši voľba krajinárskeho vyslanca. Kandidoval tu slov. národný kandidát dr Emil Stodola, minister Lányi a košutista Thuranszky. Pri tejto voľbe a pred voľbou boli veľké boje medzi stranami, aby jedna druhú premôhla, odohrali sa pri tom i komické výstupy. Zvlášte strana ministra Lányiho použila každého prostriedku, a sobnala všetkých 15—20 zl., pisárkov a notárov z celého okolia aby nahovárali ľudu, aby mu sľubovali hory-doly aby hlasovali na Lányiho. No ako vieme m. Lányi nevíťazil ale bude ešte jedna voľba medzi Dr. Stodolom a min. Lányim, a síce 7. t. m. Nuž—reku—keď to tak pekne ide v tom miku-

láškom okrese, pošlem tam nášho fotografa a telefonistu, lebo tu na blízko nemajú teraz práce, možno že tam pre »Pokrok« niečo zachytia. A skutočne, ešte tam nie sú ani 3 dni a už nám odtiaľ poslal fotografista pekný obrázok a telefonista nám telefonuje, ako sa to stalo:

»Hladní korteši zase sa rozbehli po všetkých obciach okresu mikulášskeho aby lapali voličov na rozličný lep. Jedon z týchto kortešov zašiel si do Maluzinej aby nahovoril istého voliča na stranu príživkárov. Žena tohoto veľmi statočná osoba, práve čistila šparhert. Keď videla, že volakto vošiel do izby, beží tam i s tou čiernou od sadzí metlou a tu už vidí ako akási páňko nahovára muža na stranu be-

dárov a ukazuje mu tam akési písma. Tu ona hneď na nebo: »nech sa mi pracú z domu a nechajú mi muža pri pokoji, on pôjde len pána Stodolu voliť«. Ale tento sa nemal k odchodu ale ustavične to krútil a motal, že tak a tak. Keď ho ale žena asi 3 razi vyzvala aby jej išiel z domu a tento sa k tomu nemal, začala ho milá žena čepcovať nemilosrdne s tou čiernou metlou po ušiach a tento keď videl, že to ide do opravy sobral nohy na plecica a podho v nohy, celý čierny ako murín, za veľkého křiku detí, tam-ten — nezastavil sa až za hranicou obce«. Prítomný obraz nám predstavuje tento výjav ako toho doterého korteša statočná žena vyprášila z izby a jako ho náš fotograf zachytil.

Pripravujme sa!

Slovenské časopisy čím viac počínajú sa vážnejšie zaoberať našimi hospodárskymi pomermi. A niet divu. Nikto, hádam, nepochybuje, že doba terajšia je pre nás veľmi vážna, že stojíme pred udalosťami veľkého dosahu. Jedná sa predsa o to, že naša krajina následkom colnej rozluky skôr-neskôr vstúpi jak voči Rakúsku tak i voči ostatným štátom v celkom iný nový pomer, kde bude musieť samostatne uzavierať obchodné smlúvy s inými štátmi. A bude zaiste treba veľkej rozvahy a obozretnosti, aby naše špeciálne roľnícke záujmy neutrpely veľkej škody. Je tedy nielen žiaducno, ale zrovna nutno, aby sa náš roľnícky ľud na ten nový stav náležite pripravil.

Beztoho, že by sme museli veriť, že ten nový stav je už predo dvermi, len pre nás bude lepšie, keď začneme zavčas, lebo v tom páde nás ten stav, nechže si on už pride kedy-tedy, neprekvapí, nenajde nepripravených čo viac: my budeme ho môcť treba s povďakom uvítať.

„Slovenský Týždenník“ pojednávajú o colnej odluke, vyslovuje obavu, že by ona azda záujmy našich roľníkov mohla poškodiť a tu predsavzal som si pojednať o tom, čo bolo by nám treba robiť, aby sa tieto obavy „Slovenského Týždenníka“ nesplnili.

Len mimochodom spomínam, že v predposlednom čísle „Pokroku“ si veľmi p. Ruben narieka a až pričiernými farbami vyličuje stav nášho roľníctva po colnej rozluke. Podotýkam, že tak skepticky, s tolkou nedôverou, ako to p. Ruben robí, netreba nám hľadať na ten budúci stav. Budeme uzavierať s Rakúskom riadnu obchodnú smlúvu a vari nik z nás nepredpokladá, že o túto smlúvu budú vyjednávať dve vzdorovité deti, ktoré súc rôznymi okolnosťami na seba odkázané, budú sa snažiť, aby sa na vzájom poškodzovaly a nie aby v dobrom susedstve vychádzali. Rakúsko a Uhorsko zostanú na seba odkázané i po colnej rozluke a dohodnú sa akiste na smlúvu, ktorá obom štátom na vzájom vyhoví.

Netreba mi zvlášť pripomínať, že naše okolie je prevážne, ba tak rečeno výlučne roľnícke a tak obavy „Týždenníka“ týkajú sa v prvom rade i nás a není tiež pochyby, že akby sme naše plodiny tak chceli odpredať, ako sa nám ony urodia, nuž utrpeli by sme pri tom škodu snáď aj citeľnú. Avšak práve tak isté je, že ak naše plodiny racionelne spracujeme, potom čo tovar pôjdu ony za lepší peniaz a ľahšie na odbyt a sice jako doma tak i v cudzine, ak bolo by potreba vyviezť.

Jednotlivec, pravda, na to nestačí, avšak súhrn jednotlivcov môže z toho pekne ťažiť v svoj vlastný prospech. O tom však až ďalej.

Hlavné plodiny nášho okolia sú jačmeň a repa; treba nám tedy, aby sme s týmito plodinami dovedli rozumne hospodáriť. Nedá sa popreť, že náš jačmeň, ako ho my dodávame, nie je ešte pre priemyslové spracovanie spôsobilý a treba ho ešte mnohým predbežným proceduram podrobiť, než sa z neho robí slad a pivo. My nemôžeme tedy dostať za jačmeň takovú cenu akú by sme si priali. Avšak kto pochyboval by o tom, že tým predbežným proceduram — čisteniu a triedeniu — môžeme podrobiť jačmeň sami a dodávať ho takto pripravený priamo do sladovní a pivovarov k spracovaniu? A taký jačmeň nám potom a, zaplatia. Kto sleduje bursové zprávy — poviem treba oficiálne zprávy bursy viedenskej, nebude akiste o mojich slovách pochybovať, lebo vie, ako je slovácky, hornouhorský jačmeň priamo od pivovarov hľadaný a platený.

Nebude mi zaiste nik z čitateľov podkládať, ako by som navádzal, aby si každý jednotlivec trieroval a triedil svoj jačmeň — o j nie. Viem, že málo by sa našlo v okrese hospodárov, ktorí by mohli jačmeň na vagony dodávať — no a po troškách ho do pivovarov dodávať nemôžeme — jednotlivec tedy, ako som bol už vyššie podotknul na to nestačí; mienim, aby sme sa združili vo spolok, založili si moderne zariadené obilné skladište, kde by sa náš, rôznych druhov a rôznych pôd jačmeň náležite vyčistil a roztriedil a takto pripravený dodával, kam by boly treba. Že takého skladišťa by bolo pre nás prepotrebné a pri tom prospešné nebude vari nik pochybovať. Veď netreba nám ísť ďaleko, len do Holíč a vidíme jako toto kupčenie s jačmeňom dobre vynáša našim neprajnikom — ba i agenti s jačmeňom slovenským si piansky žijú.

Nuž a keď to vyživí tých, nám by to škodilo, nám že by to ten osov nenieslo?! V susednej Morave majú podobných skladišť dost a v Čechách zariaďujú tiež a čo viem, nefutujú, ba chvalia si — len sa presvedčte. V Nymburku ako viem je ono, akési miesto pre sprostredkovanie odpredaju všeho druhu (obilovín a nákupu rôznych potrieb pre hospodárov — umelého krmiva, hnojiva a p. Pri tom je ono vyhľadávané od najprednejších pivovarov mnichovských a nemajú strachu, že by im díky jačmeň zostal, lebo veďte len sa im od roľníkov dováža a už je predaný. Odpadky zpracujú si na moderne zariadených šrotovníkoch sami a dodávajú dľa potreby.

Nuže tedy s chuťou do práce, rozmyšľajme a budme trochu podnikavejší a zvráťme ono príslovie o slovenskej zmalátnelosti. Majme na pamäti, že „ne z oka rmútneho, z ruky pilné nádeje kvitne“ a ovocie nás nemine. Pri správnom vedení podniku a dostatku sil výsledok nemôže byť pochybný. *Tiež roľník.*

Pokušenie.

Kruté prenasledovanie kresťanov, jako aj krvavé vojny s poldivokými národami, ktoré zo severu a od východu útočili na ríšu rímskú, prinútili mnohých kresťanov, aby sa odriekli tohoto sveta, aby im dali „s Bohom!“ Nie však azdaj aby si smrť učinili, ale oni sa uchýľovali na pustatiny za Jordánom; alebo na pustatiny egyptské, aby tam od sveta odlúčení nasledovali Krista a Jemu slúžili.

Medzi prvými pústovníkmi toho času boli: Sv. Pavel a Sv. Anton. Tento posledný bol po jeho rodičoch značný majetok zdedil, ale ačkoľvek bol teprv v 20. roku života svojho, bol on už vtedy dobrým kresťanom. On rozdal všetok svoj majetok medzi chudobných a odišiel do pustatín, kde napokon žil 85 rokov. Keď zomrel, bol 105 rokov starý.

Ačkoľvek žiadosti tela s najprisnejšími pôstami a modlitbami krotil, bol predsa vždy dobre zdravý a mal vždy veselú náladu. Ale ani na pustatine ho neminulo pokušenie. Najväčší nepriateľ ľudstva a závisťník, prenasledoval ho a pokúšal ho v podobe divj zvere, jako už bol pokúšal Evu v raji v podobe hada. Len že sv. Anton sa nedal mýliť; on mal vždy na zreteli slová apoštola, že: „diabol jako zúrivy lev obchádza, koho by sožrať mohol“ — a bedlivou, modlitbou a pôstami odoháňal od seba pokušenie.

Oj, keď by všetci rodičovia mali tiež vždy na zreteli, že pýcha, hnev, lakomstvo, závisť, smilstvo, obzerstvo, lenivosť, atd., o mnoho horšími dravecami v rodine sú, jako lvi, tygry, vlei a hyeny na pustatine! Ku týmto dravcom pridaj sa v poslednej dobe ešte aj ten najhorší medzi všetkými: zúfalstvo u dieťok. Pre pohrozenie, skrze zlu značku vo škole, pre jednoduchú maľučkosť, tiež i pre jakúsi nešťastnú, ale vlastne len pre hlúpu a nezralú

náklonnosť a umiernenosť, berú si dietky život, stanú sa sebavrážditeľmi.

Dravec sebavráždy vkráda sa do domov veľko- i malomestských rodín a — bohužiaľ — i do rodín dedinských obyvateľov, v podobe zlých spisov a ešte horších novín, s ktorými predčasné prebudenie nezralých čítov a telesných žiadostí, poštelilú túžbu po samostatnosti bez dohľadu rodičov, — ďabol dosiahnuť chce a často aj dosiahne.

V Azii, Afrike a Amerike bránia sa celé obce oproti dravej zvery a stavajú vysoké ploty okolo osad. U nás nieto sice takových štvornohých dravcov, jesto ale mnoho iných, nie menej horších. A to sú oplzlé obrázky, neverecké noviny, potupujúce humoristické časopise, ktoré sa po krómách verejno vyvesujú.

Mali by sme tiež naše obce obehnať vysokými plotami, aby títo dravci nemohli k nám sa dostať. Takýmto plotom nech je: kazateľna v kostole, učiteľov stolec vo škole, rychtárska palica na obecnom dome; ďalej kruhy a čitateľské spolky, obecná knižnica a — obeta na dobré časopisy a knižky.

Stavajme teda ploty a kde jaký kól už máme, ten použijme dobre, aby čím lepšie upevnili plot oproti dravcom oplzlej, nemravnej, nevereckej a rúhačskej spisby! *S. F.*

Dopisy.

— **Dolná Krupa.** Velactený pane redaktor! My sme teraz v tých najplnejších prácach. Každý sa ponáhla, aby to požehnanie, čo na poliach leží, čím skôr pod strechu dostal. Ďakovať Pánu Bohu, úrodu máme peknú, a jako počut' lepšíu, než na dolných osadách, kde takmer všetko obilie pohadlo. — U nás teda, jestli len Pán Boh od inej pohromy zachráni, nemáme sa čo báť hladu. — Ale čo, hospodár preto aby sa neradoval! Keď je zbožia viac, peňazi nebude viac. Postarajú sa o to páni židia, — snižia ceny, a sme tam, kde sme boli. Našinský človek stojí a nevie si rady a ten čo z neho tľstne škodoradostne sa usnieva, vidiac, že si nevie pomôcť. Tak je to s nami, jako s tou úbohú myšou, ktorá upadla do nemilosrdných pazúrov kocfra. Ukruťník ten pohráva sa s nevoľnou korystou svojou, pustí ju, dovolí jej hýbať sa na kolkó sa mu ľubi, ale zase ju chmatne ustrašenú, a keď ju ukonal a svoju svevôľtu nasýtil, učiní koniec biednemu jej životu. Nám roľníkom a remeselníkom tiež není ináč. Nad našimi životami panuje iný, nie my. My zijeme takrečeno z milosti. Kto bol niekedy v Trnave a díval sa na odkup a predaj nášho zbožia, ten mi dá za pravdu. Za koryst sme tam hodení kupecom, ktorí vládnu celým trhoviskom a zachádzajú s nami dľa ich ľubovôle. Krv stúpa v tvár človeku pri pohľade na mnohé nepravosti, čo sa tam dejú. A úbohý sedliak vzdychne si a trpi. Čo robí? — myslí si, i keď je to raz tak, nuž není ináč. — Keď by to bol druhý človek, — povedzme Nemeč — nejedol by, nespál by, neustal by, pokým by tento potupný stav nepremenil; rozmyšľal by, jako odpomôcť tej biede. Náš Slováč však nechce rozmyšľať, že veru by sa mu chcelo, že on si za to hlavu lámať nebude. Ani nerozmyšľa. Keď mu čo chýba, najlepšie mu padne omá mif sa „páleným“, a myslí, že je už dobre. Ale veru korhelstvom sa stav náš nikdy nepopraví. Keď nebudeme inakší, ako posiaľ, vtedy len naša bieda a potupa bude rastnúť, a niekdy jako potopa nás len zaplaví. Jaká teda pomoc?

Tu inej pomoci niet, jako zanechať tú strašnú ľahkomyselnosť, ktorú sme sa posiaľ vyznamenávali. Zanechať nemiernosť, hrob národa nášho! Celou silou obejmúť spolky! V spolkoch je jediná naša záchrana, všetka naša sila. Sú spolkové sklepy, spolkové krémy, spolkové sýpky, mlýny, sklady, továrne. O to sa musíme zaujať, aby i u nás čím viac bolo z nich, lebo vtedy budeme do svojeho predávať, osov bude náš, a hlavne nebudeme sa nachádzať v tom uponožujúcom stave, že ten, ktorý z nás žije, ešte i nad nami panuje. Čistý rozum, svorná láska a silná vôľa — a môže byť všetko.

Že striezlivosť a svornosť mnoho prevládze, o tom svedčí i voľba nášho obecného výboru prevedená 22. júla. — Tu naši občania — výmúce niektorých, ktorí za šťastlivých sa

pokladajú, keď sa môžu okolo jedného „pána“ ako hviezdy kolom slnka točiť — popred usrozmenej, jednohlasne za výborníkov zvolili si nasledujúcich rozumných, poctivých, nie hlavou, lež rozumom hýbajúcich občanov: Jána Bohuničky (Emmer), Ignáca Dusík, Martina Bohuničky starš., Jozefa Jarábek a Mateja Bohuničky staršieho. Voľbu viedol trnavský hlavný slúžny nestranné a nad očakávanie spravodlivo.

Pevne dôverujeme, že títo novozvolení pochopia svoje zodpovedné postavenie, že v daných okolnostiach budú vedieť stáť na svojich nohách, že sa nebudú hanbiť ústa otvoríť, nedajú sa zavrútiť ani prosbou, ani lichotením, ani darom, ani sľubom, ba že i s vlastnou škodou bránia budú všeobecné dobro celej obce.

Jednota, svornosť prekoná všetko v obci i v krajine. I hospodárske naše obrodenie len vtedy môžeme očakávať, keď sa spojíme, lebo spojená práca je najsilnejšia.

Kam pôjdete v nedeľu?

Na remeselnícku zábavu do hájka!

Pre domácnosť.

Kvasenie uhoriek. Uhorky pre obchod najlepšie uložia sa takto: Uhorky z ktorých sú chybné kusy vybrané, sa umyjú a v čerstvej studničnej vode sa asi za hodinu vymočia. Za tým účelom je dobre, v šafli pri studni vymývať a potom do tých čias vodu na ne pumpovať, kým z nich celkom čistá neodteká. Počas tejto práce, ktorú môže aj nejaký chlapec previesť, pripravujú sa súdky, ktoré sa čisto vydrhnú a dna sa vyložia hrozňovým alebo vyšňovým listím. Kopor, keď len možno zelený, i s kvetom a semenom sa poseká na sečku a pomiešaný listím čerešňovým alebo vyšňovým v sype sa do suda. Korenia na 1 hl. vezme sa: 6 dg. čierneho korenia, dg. vonného korenia, 6 dg. zázvoru (dumbier), 2 dg. hrebíčkov, potom 3 dg. na drobno pokrúpané mešky zelenej papriky, 2 kg. soli a 6 dg. bieleho liadku. Toto korenie sa dobre pomieša, a vrstvy uhoriek od prvej počúť nim posypame. Keď je súdok dobre usporiadaný uhorkami do polovice plný, uložíme zase vrstvu listia a kopru a potom sa pokračuje ďalej, až sa sud celkom naplní. Vreznia vrstva uhoriek sa zase pokryje listím a koprom a sud sa zadebnuje, ale je rádno, aby uhorky trochu preplňovali sud, že by pri zadebnovaní boli niečo stisnuté. Špunt sa nechá otvorený. Keď je sud zadebnovaný, naleje sa doň špuntovou dierou asi 5 litrov tuhého octu a ostatné doleje sa vodou. Potom sa nechá niekoľko hodín stáť, načo sa zašpuntuje a za chvíľu sa váľa. Potom sa postaví na druhé dno, a to sa asi za tri dni opätuje; po troch dňoch sa postaví hore špuntom, ktorý sa vytiahne a jestli je potrebné, naleje sa vody. Po niekoľkých dňoch sa dajú uhorky na stinné miesto alebo do pivnice.

Kravy, ktoré sa síce pravidelne behajú, ale neostávajú telnými, dobre je dávať 500 gramov horkej soli a 5 gramov kafru obidvoje na prach utľčené a zamiešané do dvoch litrov vody. Liter z toho dá sa krave ráno. Druhý liter večer. Kravu treba pri tom trochu skúpejšie chovať, než obyčajne.

Kukurica ako krmivo svojou hodnotou stojí najbližšie k jačmeňu. Ale jačmeň dá sa kukuricu nahradiť len pri tučení sviň a v podobe šrotu pri tučení ročného statku. Kdežto pri dochovávaní mladého dobytku rozhodne výhodnejší je jačmeň. Len pri veľkom rozdiely v cene môže sa miesto jačmeňa dávať kukurica ale s prídavkom daktorého silného krmu, na pr. sberaného mlieka.

13. augusta

podme na „Slovenskú“ výstavu do Hodonína.

Teda na deň 13. augusta je určený veľký sjazd navštevníkov „Slov. výstavy v Hodoníne“.

Na tento deň sjeďe sa obecnosť s celého Moravska, Čech a Horného Uhorska (Slovenska), aby obzrelo a posúdilo významnú túto prácu a aby sa povzbudilo a oduševnilo ku ďalším prácam jako sa na poli hospodárstva, remesiel a priemyslu, tak i na roli národa deďičnej.

Za účelom tohoto sjazdu obecnosť usporiada výstavný výbor pre obecnosť veľkú národnú slávnosť, ktorej program je nasledujúci:

Sjazd tento začne sa už 12. augusta priateľským večierkom v Mestskej Besede, hôteli „Besední dum“ v Hodoníne.

Dňa 13. augusta ráno o 8. hod. bude v hlavnej dvorane výstavnej sjazdové pojednanie týmto poriadkom:

1. Proslov starosty Československej Jednoty p. JUDra. Jindřicha Rychlíka, advokáta v Prahe, o dosavadnej činnosti Československej Jednoty a o všetkých prácach, ktoré nový výbor započal;

2. reč národného poslanca a vydavateľa „Slovenského Týždenníka“ v Budapešti p. Milana Hodž u o všeobecnom položení Slovenského národa

3. zpráva o hospodárskom položení Slovenska;

4. zpráva o školskom položení na Slovensku;

5. rozhovor všeobecný o pomeroch na Slovensku;

6. čítanie a hlasovanie o resolúcii.

Na to popoludni pripraví výstavný výbor Hodoninský účastníkom sjazdu veľkolepú národnú slávnosť s prívodmi, tanečmi a obyčajmi národnými, ktoré slávnosti poskytnú návštevoateľom neobvyčajne skvostné a pestré divadlo krásnych krojov slovenských a prekvapení, ktoré výstavný výbor tu chystá, bude tak veľkolepé, že dňem účastníkom zostane nezapomenuteľným.

A preto žiaden nezameškej túto zriedkavú príležitosť použiť ku svojmu vzdelaniu, ku novému oduševneniu pracam ďalším. Zaiste každý z ot. čitateľov počul už, alebo čítal o našom jedinom slov. krajinskom vyslancovi p. Milani Hodžovi a mnohí si prial v duchu i osobne ho poznať. Prídte teda na výstavu do Hodonína budete ho osobne vidieť a počujete ho i pekne hovoriť.

Teda hore sa! na výstavu do Hodonína v nedeľu dňa 13. augusta.

(Vstupné do výstavy je len 40 hal.)

Ponevák už mnohí sa prihlásili, že pojedú s výpravou zo Skalice, týmto sdeľujem, že zo Skalice vyjde sa o 6. hod. ráno, na vozoch, sejtie pri mliekarni.

Drobné zprávy.

— **Remeselnícka zábava.** Skalickí remeselníci usporiadajú v nedeľu dňa 6. augusta t. r. v mestskom hájku Veľký koncert, s pojený s tanečnou zábavou. Ve prospech utvorujúceho remeselníckeho spolku. Ku tejto zábave i na tomto mieste zveme široké obecnosť. Vstupné za osobu 80 hal., za rodinu 2 kor. Hudbu previedie chválneznáma veteránka kapella p. Fr. Ježka. Po-chod do Hájku z mestskej hospody o 4. hod. Začiatok koncertu o 5. hod. popolud.

— **Opilá ženská.** Z Dévy (Sedmohradsko) sdeľujú: Manželka Avrana Stančíča, pokým jej manžel kosil v poli, napila sa tolko pálenky, že na dvore padla na zen a zaspala. Medzitým vyšly z chlieva ošpané a cdhrýzly spiaciej ženskej uši a pravú ruku. Na šťastie prišiel Stančíč domov, ktorý odohnal ošpané, lebo ináč by svine ženskú zožraly. Zase tá pálenka.

— **Odrezal mu kosákom krk.** V obci Javor (v rajne) udal sa úžasný prípad. V rodina Mišavcov boli oddávna ustavičné zvady. Najmä jeden syn sa hneval na svojho otca preto, že vedie márnotravný život. Predčierom pracoval Miša so svojim synom v poli. Medzi otcem a synom povstala zvada a syn ostrým kosákom odrezal svojmu otcovi krk, tak že otec vykvrácal. Syna odovzdali súdu. Varujme sa hnevu.

— **Následky exlexu.** Občania Veľkej Idy (abaujská stolica) nechceli dať vojsku, ktoré

tam vykonáva vojenské cvičenia, ani sena, ani záprahov na odvezenie, ani nechceli ubytovať vojakov. Vyslanú čatu občania prijali ozbrojenými kosami a sekerami. Na čele občanov stál rychtár, tiež ozbrojený. Náčelník vojska pokračoval šetrne voči zavedeným občanom, vysvetlil im následky odporu a konečne primal ich, že upustili od odporu.

— **Hodinky za 30.000 korún.** Firma L. Leroy zhotovila hodinky, ktoré vzbudzujú všeobecný obdiv; nie sú väčšie, ako obyčajné. Majú dva číselníky, na jednom ukazujú čas, štvrte mesiace, dátum, deň a mesiac, dobu nočnú, rovnodennosť; časomer ukazuje aj zlomky, sekundy. Zvláštna rafia ukazuje slnečný čas. Na druhom ciferníku, s druhej strany, sú tieto apparáty: teplomer, vlhkomer (k meraniu množstva pary vo vzduchu), tlakomer, ktorý udáva aj výšku, tak že hodinky možno použiť k posúdeniu pri pochode. Hviezdy prvej až do tretej veľkosti sú tak nakreslené, že každodenne možno stopovať ich postavenie. Zvukový mechanizmus oznamuje hodiny a štvrte.

— **Milliony za tajomstvo.** Rothschildovská rodina v Paríži ponúkla mníchom v Chartreysi dvadsať millionov frankov za tajomstvo dorábania chartreusky (likéru), ktorá donáša ročne tri milliony. Mnísi to neprijali. To isté platí o recepte na likér mníchov benediktinských. Za tajomstvo výroby černida, ktorým tlačia sa v Spojených Štátoch bankovky, platí washingtonská vláda ročne 60.000 dollarov (300.000 korún). Za tajomstvo výroby papiera pre banku anglickú k zhotoveniu bankoviek platí banka ročne 50.000 funtov šterlingov (120.000 korún).

Telefon.

NI

Dolné Srnie—Skalica.

Hrrrrr — Halló!

Kto to tam?

— Ja, pracovný vižinkár.

— A čo chcete?

— Ale prosím vás, mi sme tuná na robotách u jedného p. veľkomožného žida.

— Ale čo zase tárate; ani jedon „žid“ neni p. veľkomožný.

— Ale keď mu tuná tak hovoria.

— To vám neverím, Srňané sú neni takí hlúpi India.

— Už viem, len ti, ktorým požičiava peniaze, druzi nie.

— Však som to ja dobre vedel, tedy čo chcete?

— Ale budeme mať dnes večer výplatu a povedal nám, že jako on sám chce, že tak nás vyplatí.

— Ale netárajte, však čo ste si zaslúžili, on vám musí zaplatiť.

— Ej p. redaktor, ja tomu „prissámvač ku“ neverím.

— Nuž povedzte mi jako sa volá, poviem vám či ano lebo nie.

— Tuším sa vola, — vola — vola —

— Ale však asnaď, volom neni, povedzte mi len prvé slovo.

— On je tuším pi — pi —

No už viem — pijavica, ale dá vám on, len všetko nie čo ste si zaslúžili. Ale viete, vás je tuším 50 všetkých, tedy vy jeho vyplaťte a choďte preď.

Dobre, dobre, každý dáme po korune snáď bude spokojný.

Hrrk!

Malý oznamovateľ.

Hľadáme do nášho obchodu poriadneho a v každom ohľade spoľahlivého

obchodvedúceho.

Miesto možno nastúpiť od 13. augusta t. r.

Správa gazd. potr. spolku v Uníne (Ny. m.)

Jeden byt pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne, aj s príslušenstvom, z 2 máštali, zahrady; a v páde potreby i so stodolou a rolami dá sa lacno do prenájmu. Bližšie zprávy udá administrácia „Pokroku“!

Do Šaštiny a okolia!

Velactenému obecnstvu uvádzam v známosti, že som si otvoril v Šaštine číslo 73.

Maliarsku dielnu!

ktorú odporúčam et. obecnstvu do laskavej priazne. Prevezmem malovanie izieb, kostolov, obrazov, firiem atd., atd. Tak tiež prijímam práce naterácké, jako: farbenie oblokov, dvier a podobné. Ďalej tiež obnovujem a pozlacujem kríže na cintorínoch i obrazy. Všetko za cenu najľavnejšiu.

Pánom roľníkom odporúčam vyhotovenie plechových tabuliek i s nápisom za 35 kr.

S veškerou úctou

Teodor Capalka,
maliar.

5

Do Ameriky

po cisárskych rýchlochodach „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Kromprinz Wilhelm“ a rýchlych dvojšroubovýchpoštových parolodiach ako: „Bremen“, „Grosser Kurfürst“, „Friedrich der Grosse“, „Barbarossa“, „Princess Alice“ do New-Yorku, Baltimore, Galvestonu atd. najvýhodnejšie možno cestovať cez Bremen.

Plavba oceanom trvá len 5—7 dní.

Každú žiadanú úpravu ochotne a zdarma podá jediná československá firma

Kareš & Stotsky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Kto chce byť krajansky obslužený, nech nevyhadáva žiadne iné firmy, ale s úplnou dôverou nech sa obráti na nás, my sme tisíce krajanov doprevadili za more ku ich úplnej spokojenosti. Závďavok nech si pošle každý z domu, načo obdrží od nás šifkartu, s ktorou keď sa preukáže na pruských hraniciach, bez prekážok bude ďalej prepustený. Píšte na adresu:

Kareš & Stocky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Všetkých zemedelcov upozornujeme na nákup umelých hnojiv a pecního vápna pre podzim 1905.

SUPERFOSFÁTY

Suché jemno mleté, zaručenej jakosti možno kúpiť za

KONKURENČNEJ CENY

jedine u továren firmy.

Ďalej oznamujem, že sa nám podarilo veľkým nákupom Thomasov trosky a stassfurtského kainitu docieliť

najnižšej ceny

takže môžeme poskytnúť vyšší rabatt než konkurencie.

Žiadame všetkých zemedelcov aby vo vlastnom zájme nás o nabídku požiadali, ktorú ochotno a čo najrvehlejšie vyrúdime.

Prvá moravská

rolnícká továrna akciová

na sústredená hnojiva a lučebniny v Prerove. (Morava.)

Každá sporiva gazdina
používa

Kolínskej kávovej prísady
SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Docieli tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE:
v Kolíne a Prostejove, Morava.

Vlastná výroba! Novinky 1905

SUKNE

lodenové 65—70 kr., grizetové s národným vyšívaním 1 zl. 20 kr., krásne zástery 30 kr., atlasové šátky (ručníky na hlavu) od 60 kr., 1 zl. a vyše, kravaty 55 kr., látky na šaty, moderné dámské šále a mnohé iné veci lacino na dobírku zasiela

Adolf Jelínek v Lisku p. Jimramov, Mor
Vzorky sukeň zdarma a franko — Od šatok nemožno vzorky zasielať!
Zkúste, potom iste len u mňa vždy kúpite!

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie

PUMPY

trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Tovareň na vodovody a pumpy

JAN VITEZ v Prerově (Morava).

CENY MIERNE.

Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.